

§ 0 0

om

om Bændernes Benytelse m. &c.

Utdragne Bestemmelser.

§ 0 0

Xi Oscar, af Guds Næade Konge til Norge og Sverige,
de Gøtters og Benders,
Gjør vitterlig: At vi er bænet forelagt det nu før
komlede ordentlige Storhøvdinges Beslutning af 25de Junii dette Åar,
faalhænde:

Øvrige Kapitel.

Om Eiendomssret til Bænd.

§ 1. Grundeieren er som sadan, hvor ikke førige Hets-
forhöld medføre Uthægger, tilige eiendomssrettet til det Bænd,
som findes paa Grunden, være sig Sandb. Els eller Bæd, med den
Øegrændebeting, som følger af Sov. eller Gædbane.

§ 2. Mellem Eiendomme, der adskilles ved Els eller Bæd,
eller Grænden, hvor denne ikke forud er fastsat, at drage efter
gæstforsæs Dijupad. §. Læftede af Zivit befremmes Grænden
ved Ejend.

§ 3. §. Sandbæter tilhører Grunden, saalang den efter de
førstige Sonderhöld kan aafses Eiendomssret undergået, paa samme
Næade den Landbæde, hvoraaf den nærmest styrmes at være en
Sovfættelse.

§ 4. Mellem Eiendomme ved samme Landbæde, befremmes
Grænden, hvor denne ikke forud er fastsat, saadef i Sandb. som
i Els eller Bæd ladelæs, at erhørt Sandb. af Grunden tilhører
den Strand, som det ved lav Bændstrand ligger nærmest.

§ 5. Enighed Gjør er benyttiget til at erhøde Grændse mod
Næaboeiendom med hindende Virkning for Eiendommen fastsat og op-
merket ved Ejend. Øffentligheden bliver at hringfælles.

§ 6. Ved Overdragelse af Bænd eller Ret til Bænd vilde
de med Sammen til Overdragelse af fast Eiendom eller Rettigheder
i samme gældende Forfrifter at hæfde.

Christiania.
Gronbauf & Sons Bogtrykkeri.

§ 7. Singen maa uden nærværende Grund, eller Hjemmet i denne Løb til anden Mand's Stade eller til utilhørlig Hinder for den almindelige Førstel eller Kløning.

a) Torandte eller fraandte det naturlige Løb, Bandet fra gammel Tid har haft, selv om det før ved Foranstaltninger fra hans egen Grund,

- b) ved funktige Foranstaltninger foregå eller formindste Bandets Mæse, hindre det naturlige Ufløb eller foruge dets Ufløb, eller ved Dæmninge indhærente dets regelmæssige Leie, og legge Sænde, gjorde eller hænge vort over Basdrag.
- c) Spørgsmålet, om Nogen ved saadanne Foranstaltninger vil lide Stade, kan af enhver af Parterne forlanges afgjort ved Ejren.

Værelses Foranstaltung i Medhøjs herv og den inden 10 Mar deraf desvagtet blyser sig at forvolde Stade, hvilket denne at erfarer. Enhver er berettiget til uhindret af Belejningerne i nærværende Baragrat af anlægge Lehninger til Banding af sin Jord. Dog kan Benyttes af disse Anlæg forlanges indhænget til disse Dage og Tider, naar dette ved Ejren godt gjøres at være fornødent.

Efter 5 Uars Torsdøs kan mit Ejren foretages.

§ 8. Spørgsmålet om, hvorledes Broer eller andre Unleg, der opføres i eller over Basdrag, hvor almindelig Farvel eller Sædning foregaar, skulle indrettes for saa lidet som muligt at behøvre denne, kan af enhver deri Interessær forlanges undergivet til Ejren. (Lagrettesloven af 28de August 1854 § 23). Raar de paa denne Maade angaaende Unleggets Sandretning give Forstifter af Gierren ere befugte, et han uden Kunstar med Sædning til de Utemper, som Unlegget maatte medføre for Hjemmedens Farvel og Sædning i Basdraget. Dog stulfe de Sædninges forstørrelse overensstemmende med § 39.

§ 9. Hvor Basdraget opgrundes, eller Bandet tager en andet Rettning eller bærer sig mit Løb, er enhver Grundeier, som bærer über Stade, berettiget til at oprense Basdraget til dets tilhørende Dybde eller lade Bandet tilhøre i dets tilhørende Løb, uden at de øvrige derimod kunne gjøre Sædning. Udrenses i Saadan Hensigt noget Yrkebe på eller Benyttes af anden Mand's Grund, er denne berettiget til at forlange, at det udsættes paa den Tid og paa den Maade, som ved Ejren bestemmes, samt til at forde Erfartning for den ved Yrkethed væaførte Stade og Meleghed.

Har den foranbrude Tilstand bestaaet i 2 Mar, kan den i intet Tilstæde omgjøres uden mod Erfartning for de Udgifter, som maatte være anvendt enten paa det gamle Gæleies Døphyrning og deslige eller paa Foranstaltninger, figtende til at udrydde Bandet i dets nye Løb. En Tilstand, som har bestaaet i 10 Mar, kan ikke omgjøres uden under de i Æde Kapitel opstillede Betingelser.

§ 10. Forandrings af Bandets Løb er forvoldt uden Sindshæde paa Grundens Ret. Det forslakte Leie vilber de titlure Giere tilhørende indtil Grænselinien, og Bandet tilfølger paa samme Maade de Giere, over hvis Grund det har taget sit nye Løb, indtil Grundens titlure Grense. Djupaalen i det nye Løb kommer ikke i Betragtning.

§ 11. Over Fjæder, Damme og lignende mindre Bandomme finger har den Gier, paa hvis Grund de findes, fuls Raadighed og kan, forsaaadt ikke nogen Anden maatte have særlig Hedsomt til Bandets Benyttes, udgrave eller opfylde dem eller frænge deres Ufløb. Derimod maa han ikke uden under de i §§ 32 fig. angivne Betingelser give Bandet noget forandret Ufløb til Stade for nedenfor liggende Grund, og dennes Gier kan paa sin Side ikke modstætte sig saadanne Bandommingers naturlige Ufløb over hans Grund.

§ 12. Hvor den til et Basdrag tilhørende Grund ligger i Geleßefjæ, tilfømmer enhver af Loderne Indel i Bandet i Ørhol til sin Løbs Størrelse, forsaaadt dette ikke forhen er fåftet paa anden Maade. Difter nogen Loderer at foretage Unleg, og vorholdene ere saadanne, at hans Løb i Bandet ikke kan udtages førstift, skal han byde sine Medereere at Delage med ham deri. Vilje de ikke, og det ved Ejren afgjøres, at Unlegget ikke vil være dem til væsentlig Hindrer ejer Utempe, er han berettiget til at giøre det alene. Sædved betages dog ikke de øvrige Retten til senere at benytte sin Del af Bandet, forsaaadt dette kan ikke uden Sædrenghed for det første Mandag. S modsat Gald kunne de øvrige Loderere freve Erfartning for Skavnen efter Ejren.

Indet Kapitel.

Om Bandets Benyttelelse i industrielt Diermed.

§ 13. Dæmningasanleg i Basdrag, hvori Sift gaar, måtte være indrettede saaledes, at dennes Gang ikke utihørlig hindres. De hertil forordne Sandretninger funne af enhver af Parterne forlanges bestemt af Gionen eller den, han deris hemminger, som tilfølge, hvor saadant maatte være af overvejende Vigtighed for Dæmningens Gier, og hvor Siftetiet er af ringe Betydning, kan meddelse tilfældels til fuldstændig Uffængning af Bandet til visse Tider.

Forandringer, hvilc Nødvendighed senere Erfartning maatte vise, funne af Gionen eller den, han deris hemminger, forlanges foretage, men ikke Udgift for Dæmningens Gier.

Hvor der ifølge særlig Hedsomt tilfømmer nogen Grundet Ret til at affænge Vandløbet, kan denne ikke modstætte fig, at Dæmningen forsynes med Sandretninger, der tilfæde Ejrens Gjenværelse.

nengang i Züber, da det nødvendige Band uden Utempe kan affæs fra vedkommende Unlæg.

§ 14. Dæmning i Bassdrag til Fremme af industrielt Unleg kan paa Eriens egen Grund opføres, og rettigst bekrænende Dæmning kan forhøje, forstås at dette er fornødent for at regule Sandprængen og udnytte Bandets Driftskraft, uden at Eier af overforliggende Grund kan modstætte sig saadant, hvormod denne har Ret til Bedræg, ved hvis Unsettefe også Enghavn bliver at tage til den Rygte, som ved Bandets Drødæmning opnæs. Spørgsmålet om Dæmningens Formodenhed og Erfatningens Etørrelse afgjøres ved Ej'en, hvorunder Soværtningens Befylder iugttager, at Drødæmningens Høje betegnes ved et højst Vandflandsmærke. Næsten er imidlertid bestinget af, at vedkommende Grundeier ikke ved saadan Drødæmning berøves noget Sald, som han findes at kunne nyttigjøre sig, og at Dæmningens Rente for Unlæget frijkommer at være betydelig i Forhold til den Stade eller Utempe, som de omliggende Gjernomme dermed udsættes for.

§ 15. Hvis Eieren af den ene Strand i et Bassdrag omfører at opføre Dæmning i samme for at benytte Bandet som Driftkraft, men denne ikke kan opføres uden ved besøs at hægges paa den anden Eiers Grund, da staal den, som vil have Dæmningen hægget, blyde den anden at dæltag i Riskebeds Mdporelse for fælles Regning, og i Geleffstab at benytte Bandkraften i Forhold til Enhver ved lærlige Retsforholds hæftede Unlæb i den. Findes ikke ladanne lærlige Retsforholds, dels Bandkraften ligelig mellem begge Gjernomme.

Sil den Unden ikke deltag i Dam-Unlægget, er den Gjært herretiget til, under de i foregående Paragraaf opstillede Betingelser, at hægge Dæmningen for egen Regning, forsavvidt det ved Ej'en afgjøres, at den ikke vil være den anden til vœsentlig Hinder efter Utempe, og mod at behale han Bedræg (§ 14) for Damfest og for den ved Drødæmningen bevirkede Stade efter Ej'en. Den Unden er imidlertid også senere herretiget til, hvis han vil benytte sin Del af Bandkraften, at hæve Mediet af Dam-Unlægget ved efter Ej'en at etlægge en forholdsægtig Del af samme Gjærdi, deri indbefattet det modtagne Bederlag, forsavvidt dette ikke har bestaet i aarlig Yngift, og mod at deltag i det fremtidige Bældigeholdelse.

§ 16. Paa samme Maade er den, der rader over den hele Bandkraft, herretiget til at freve Damkraften paa modstøbende Eiers Grund mod at betale Bedræg (§ 14) efter Ej'en herfor og for den ved Drødæmningen bevirkede Stade efter Utempe.

§ 17. Hvor flere er Mediere i et Dæmningssanleg, og nogen af dem omfører Soværtningens Befylder ved Unlægget eller Soværtning i Henseende til Bandkraftens Benyttelse, har han Udgang til at foretage de dertil formodne Virkeder, maar ladanne ikke uden vœsent-

lig Hindring eller Utempe for de Øbrige, og han ikke tilsegnar sig mere end sin Undel i Bandkraften. Spørgsmålet faavel om Eierfældigheden af og Betingelserne for de attrænde Soværtninger som om Soværtningens af Bældigeholdelsesomformingerne afgjøres ved Ej'en. Udegiften ved ladanne Soværtninger, deri indbefattet de Ørbeiter, som funne hvide nødhændige for de Øvrige Unlæg, hæres af den, som attræar Soværtning.

§ 18. Forsavvidt af flere i samme Bassdrag beliggende industrielle Unlæg det ovenfor liggende i Venhold til førstig Bældomst maatte være berettiget til at tilhæggholde Bandet til Stade for det nedenvorliggende eller dette til at opdæmme Bandet jaaledes, at det ovenfor liggende befjæres af Bagoah, staal dog vedkommende Gjært være prægtig til at benytte Bandet paa en saadan Maade, at ikke de ovenfor eller nedenfor liggende Unlæg umødig forulæmpe. § 19. Gjært af Bergværf, Gabrif eller andet industrielt Unlæg er berettiget til af mellemliggende Grundes Gjære at erhælle affraat den formodne Grund til Ledning af Vand, saabelsom til Unlæg af Skræfflebninger, hvor ladannt uben vœsentlig Hinder eller Unlæg for Gjernomme fan fe, mod Erfatning efter Ej'en. Risbævdigheden og Dæmning af be forudræte Officialeer Saavesom de formodne Bældigeholdelsesmidler afgjøres ligelæs i Mangel af mindeligt Overenskomst ved Ej'en. Dovet eller gjennem afoare Brie maas ladanne Ledning til føres uben Bældigeholdelsens Samtykke. Bæltommessene i Lov om Bergverksdriften af 14de Juuli 1842 § 18 hvide fremdeles gjældende.

§ 20. Gjært af industrielt Unlæg i et Bassdrag er forpigtet til at tagtage, at Yaffa fra Bedriften, i opbøf eller fast Silfstrand, iffe føres ud i Bassdraget jaaledes, at dermed opfaaer Stade for andre i samme Interesserede. Spørgsmålet om de Soværtningerne, som i saadan Denktigt har træffes, kan af enther af Parterne forlanges afgjort af Gjæren efer den, han dertil hemmibiger. Naar de jaaledes givne Soværtninger af Gjæren ere befugte, er han uden Yaffa med Henvin til Utemper, som Unlægget maatte medføre for de øvrige i Bassdraget Suteneserede. Dog skulle Soværtningerne, hvis Nødvendighed senere Erfaring maatte bise, af Gjæren efer den, han dertil hemmibiger, tunne forlanges fortagne, men uden Udgift for Unlæggets Gjært.

§ 21. For den i foregående Paragraaf paadæmte Forpigtelse kan Gjæng frigte et Unlæg, hvor den Stade, som Yaffaet forarørger andre i Bassdraget Suteneserede, ikke uden uforhåbbaa mæsfig Uelighed eller Befolning lader sig forebygge, og hvor Staden stjømnes at være forholdsvis ringe.

§ 22. Unlæg, der ere være end nævnerede Lov, måtte frittages for den i § 20 omhandlende Bældigeholdelse, naar Staden ikke uden uforhåbbaa mæsfig Uelighed eller Befolning lader sig forebygge. § ladanne Silfstræde liser det Gjærtand for Yffig*

reise af Rønget, overensstemmende med Reglerne i Kapitel 3, hvoriidt tiliggelget mod Erfatning skal kunne fravæs foranledret, fiktet eller nedlagt.

§ 23. Saalænge noget tillegget ikke er inbrettet paa den i 20 forefrenne Maade, er Røngen herretiget til at paalægge tiliggelget en Usgift, der anvendes til Utempernes Formindskelse eller Erfatning til de Gfældenhede. Denne Usgift indbetales ved hvert Mars Udgang og hører paa tiliggelget saaledes som for offentlige Statter bestient. § Mangel af mindeligt Betaling kan den inddrives ved Udpantning. Erfatning for den Måderne ikke skal have en Undendelse i det forefrede Ziemicb, hvilke de at gjøre frugtbringende paa betryggende Maade. For Døprensning og Regning skal tiliggelget tilkommer vedkommende Døpbedriftezelbjet 2 Procent af det indkomne Beløb.

§ 24. Overtrædelse af Bestemmelser i § 20 straffes med Bøder, som indtales politretsbis, hvoriidt tiliggelgets Gier eller Bringer er pligtig til at erstatte de Udgifter, som Uffiallets Bortfjernelse maatte have foranlediget. Erfatning bestient ingen Strafe for nogen af Rigets Havarie er bevisst, paatales Overtrædelsen ikke af det Offentlige, medmindre det attræas af Røgen, som servæ er fornærmet.

Ekredit Kapitel.

Om Basdraget Farhargjørelse, Sndbørs eller Myrer og Udtapning eller Gæftning, Rancianæg, Tadeligt Vandtsortledning m. §.

§ 25. Rønget kan meddele Tilladelse til Gæftning eller Udtapning af Sande og Stromme, saavel som Ranaal og Dæmningssamling, Gorhøjninger eller andre Verheder i Basdragene, i henført at inddrude, forbedre eller betrygge Jordbærom eller andre Verheder, at myttigjøre Bandet i Sndustriens Ejendie eller at fremme Gærfel eller Flodning, — naar Sunterest af almen Betydning servæs kan antages at bille beføjres. Hvar Saaband Skildefore er medbølt, pfiger enhver mod Erfatning saabel at affaa den fornøgne Grund, behyggel eller uebhøgget, eller taale Ejendomshyrder paalagte denne, som at finde sig i den Etade eller Utempe, som Erfatningen måtte medføre for Ejendom, Giftefri eller andre Verheder.

§ 26. Verheder i Basdraget, figtede til at inddrude, forbære eller betrygge Jordbærom eller andre Verheder eller at myttigjøre Bandet i Sndustriens Ejendie, kunne tilfælles foretage, om end ikke alle de Grundiere eller Verhedsbøvere, hvis Jord eller andre Verheder dermed antages at kunne udvides, forbedres eller betrygges, forenes om at udspore Verheder til forfælles Regning,

naar Gjærdeden, beregnet efter Verden af den Verdel, Gjærtagen, bet for enher Grundier eller Rettighedsbøvor vil medføre, deri er enig og derahos Gjærtagenheden i sig selv ejioncs at ville være af overvejende Nyttie. Enhver, som ikke har billet deltaget i Gjærtagen, er forpligtet til, naar dette er udført, og det har vist sig, at Verdel for ham servæ er vundet, efter eget Valg enten at udrede sin beregnde Verdel af samtlige medgænde Domstofning er eller den Sunn, hvoriidt den for hans Bedkommende vundue Verdel ved Ejion ansettes, eller at affaa den forbedrede Straffning eller Verhedsfæd mod Erfatning for den Verdel i dens tidiigere Ziemand. Erfatning for Verdel som i dette Zielfæde gives i Jord, naar den Ejioncs for Gjærdene at være af lige Brugbarhed og Verdi med den, han affaor. For disse gjenførlige Verhedsfæder hørte i ethvert Zielfæde de forbedrede Gjærdonne efter Verdrag af deres Verdi for Verhedsdringen.

§ 26. Domstofningerne ved den frentidige Verhedsfædelse af de udspore Verheder ere vedkommende Gjærd eller Rettighedsbøvere, foranlaadt ikke anderledes er vedtaget, pligtige til at deltagte efter det samme Verhold, hvori de have deltaget i det forrige Straffning og andre Verheder, figtede til Verfælens eller Flodningens Fremme, hverfaatte, om end de, for hvis Regning Verfælens eller Flodning foregaar, ikke vil lade samme udspore. Til Befrielse af Domstofningerne ved sandane Verheder saavel som ved Unlegetgs Verhedsfædelse er Røngen, naar Gjærdene af Kommunumhedsfæderne i De Døbfirletter, hvorigjennem Verfælens foregaar, eller hvis Verfælft værker vedkommende Del af Basdraget, eller inden hvilke Verheder øgtes foretage, erflerer sig derfor, berettiget til at befremme en i Verhold til de forstidige Verhedsfæders Mytje af Verhedsdøpfædet af den Verfælft og de Gjærdier eller Gjærdier, som værere Basdroget og myde godt af det foretagne Verhede. Den paa Tredien i sandant Zielfæde lagte Usgift kan det paalægges vedkommende Flodningshedsfædere at inddrude.

Verheder, som paa engang figte til Verfælens eller Flodningens Fremme, og til at forbedre eller opovere Etade for de til Basdraget friede Gjærdonne, kunne paa samme Maade efter Røngens Bestemmelser underført med Basdrag gjenem en vanlig Tredien, Gjærdiene og Gjærdene lagt tilfægt i Verhold til den Nyttie, Verhedsdøpfædet for hvært af disse Formaal vil medføre.

§ 28. Endvidere kan Røngen befremme, at Basdrag, som Gjærdene for egen Regning og til eigt Brug har farværgjort, faavel som Ranaal og Dæmningssamling eller andre Verheder, som Røgen til eigt Brug maatte have anlagt, skal overlaedes til almindelig Benytelse mod Erfatning for den Verdel, tilfægget ved Verhedsfæd mod Erfatning for den Verdel, hvilket ved dets almin-

deslige Bevæltelse vil lide. Til Befrielses af Dmtofningerne ved denne Kjærlighed og ved den fremlidige Bedligehedse af de i Brædroget anbragte Miltæg og Indretninger fan der vaaledges Zrelaffen, Zariotierne og Zarfisterne en Højt overensstemmende med Reglerne i foregående Paragraaf.

§ 29. Hvo, der attræk Ziffelde til saadanne Goranstaltninger som ovenfor i dette Kapitel nævnt, har til vedkommende Regeringsdepartement at indgive en hulstændig, af de fornødne Gorflænger, Legninger og Dverflæg ledsgæt Plan, saavæsom Dp-gave over de Gørdele, som ved Gorstagendet antages at være vindes, og over Bræfforheden og Verden af de Gjendomsværtigheder, som ved Gorstagendet antages at maaatte affinaes eller lide Indstrenning, — alt til Bedommesæt saavæl af den Græd af Bigtighed, Gorstagendet selv maaatte have, som af de Dpofrester, som for gænde dermed maatte være forhundne.

§ 30. Den Kongelige Resolution, hvorved Arbeider overensstemmende med §§ 25—27 tillades hverkvar, fritsættet saavæl den Gjælterhed, der høver at stille for mulig Erfatning i Ulfeldning af Gorstagendet, som Planen for Verheds Ulfælde. Denne maa senere ikke fravæges uden særligt fordelig Ziffelde.

§ 31. De, som ved paa Grund af Dmstændighederne, saavæl at Erfatningens Beskrivelse udtræder særegne Hindringer, eller at der skal fritsættet Erfatning for Gjendomme under flere Særliggætninger, findes henligesmægtigt, at Ejøn og Zæter, som fornødnes lade til Gorstagendels Ulfælde, og bliver da tillige det Fornødne af Kongen at fritsætte angaaende Mændene, hvorpaa Under over de afgivne Ejøn og Zæter kunne vorde prøvde.

§ 32. Ethvert Galb blive Dmtofningerne ved Zærtionen den Erfatningsbrettede uvedkommende; dog skal han ubrace Dmtofningerne ved Oberfjøn, som af ham forlanges, og som gaar ham imod. Om dette er Ziffelset, afgjøres af Overfjønsændene.

§ 33. De, som ved paa Grund af Zærtionen til udmættede Erfatning til uden Erfatning til vedkommende Grundeier at lade bortrydde Hindringer i Zæret, saavæl Zærfuldhær, Stene, Sandhæfer o. f. v., forlaavdt dette fan ske uden i nogen væsentlig Græd at forandre Gjennemus Retning eller Styrke, og uden at Grundeieren tilføjes Stade paa Ejøer eller Mindet. Spørgsmælet om Nogen lidet Stade ved deslige Goranstaltninger, afgjøres ved Ejøn. Sebe Brædraget kan derimod ikke uddives eller forhøjes, eller Unlæg i samme af nogenomhæftigt fræves hortagne uden under Sagtagelse af Reglerne i § 25.

§ 34. Hvor Nogen ligger i Fællesskab, er enhver Soldier staafe stadeligt Band yffel over sin egen Grund, istil han vere pifrigt til at delteage i Misæg og Bedligehedse af de fornødne

berettiget til at lade grave de dertil fornødne Grofster gjennem anden Mands Gjendom, eller at lade Bandet ud i den anden Grofster, — alt mod Erfatning for den derved forvoldte Etade eller forvæde Befolning, ved hvojs Unlættelje. Denne bliver at tage til den Ryte, som ogaa den Unden vil have af Grofsterne. Disse Grofster skulle forsættes saa langt, at ikke anden Mandes Sord derved sidder Etade.

Udøie Grofster maa ikke gives yffelos gjennem Yffet Groft paa fremmed Gjendom.

§ 35. Naar Nogen med Ejemmel af denne Søv vil hørlæde stadeligt Band Gjennem fremmed Grund, der det i Mangelf af mindeligt Dverkenfunkt først ved Ejøn afgjøres, om og i hvilken Udstrekning Groftekrauningen er nødvendig til Henførtens Dynaafse. Derunder for Grofsternes Retning, Bredde og Dybde angives samt Sæben for Grauningen bestemmes, og ligesaas, hvorpåt Grofsterne frafles anfægges andre eller Yffede, saavæsom hvoredes der skal forhølbes med den opfiedede Sord. Ved samme Ejøn bliver at bestemme, om og i saa Galb hvilken Erfatning Grundeieren skal tilfælles, efter denes Balg med en Gun engang for alle eller en aarlig Udgift. Blaaat endeligt Ejøn er afhøldt, skal den, der vil have Grofster gravede, i forholdet daalb være berettiget til ved en Zogehandling at blive sat i Besidelse af Grunden, mod at Erfatningen, forlaavdt denne iste er bestemt til en aarlig Udgift, forud erligges eller, hvis Grunden er befjetet eller beslaglagt, nedsettets høg Fogden.

Ejømets Dmtofninger udredes af den, der vil have Grofster gravede; dog skal Grundeieren ubrace Dmtofningerne ved Oberfjøn, som af ham forlanges, og som gaar ham imod. Om dette er Ziffelset, afgjøres af Overfjønsændene.

§ 36. Naar aaben Grofster eller Rende gjennem anden Mands Sord behove Dmtofning, fan saadan portages uden yderligere Erfatning, nuor Gordens Bruger derom bevislig er underrettet mindst 5 Dage, før Urfældet skal foregaa. Dog maa herunder ingen Forandring i Grofsternes Retning eller nogen Fortægelse eller Udvælde af disse finde Eted, ligehom Dmtofning heller ikke uden Brugeren Zilladelse maa foregaa til andre Zider end om Baaren, forinden Zærene ere tillagte, eller om Høsten, efterat Horn og Hø er indhøjet. Luffede Grofster tunue oprenses til enhver tid mod Erfatning for derved forvoldt Etade.

Hvis Grofsterne eller Rendeenes Zillrowning bevirter, at Bandet gjer Etade paa Grunden, er denes Eier eller Bruger berettiget til at forde, at de über Dphold enten fulle øvrejles eller i andet Galb tilstilles eller hortages af den, til hvis Mytte de ere anlagte.

§ 37. Hvor Gordens ligger i Fællesskab, er enhver Soldier pifrigt til at delteage i Misæg og Bedligehedse af de fornødne

stofloshægster saavel inden Gredesmarkens eige Grænser som i
deres Ørstykkesse over fremmede Grund. Spørgsmålet om Græf-
ternes Robundighed og Hæftighed af Hæftingens Fordeeling afgjøres ved Ejon.

Vjerde Kapitel.

Om Band's Ledning til Hæfting til andre Diemed.

§ 36. Naar Ejendom i By eller paa Land til Hæfting, og Længden har meddelt Kommunens
Ørflytelse eller den ejede Ejere, som maaette ville anlægge
landet Bandledning, tilladelse til Forretgendetts Hæftelse, skal
enshver være forsynget til mod Erfatning efter Ejon saavel at
afhæn det fornødne Land, forsonvist han ikke dermed selv hævdes
fornødent Band til Hæfting, samt Grund, behygget eller uebhæg-
get, til de fornødne Sandretninger til Bandsættning eller Land-
ning, som at have de Ejendomshæber og finde sig i den Etade
eller Sandretning, som Forretgendet maaette medhøre for hans
Ejendom ejer Ejendomshæber.

Det samme gisæder, hvor Bandsættning tilfænges for Stern-
baner, saavel som paa Ejeder, hvor en større Mængde Mennisker sam-
les, saalsoen Sjælevar, Marfedsplaade, Ejercerplass o. d.

§ 37. Ved Undtagende om og Meddelelse af saadan Villæ-
delse blive Ørflytterne i §§ 29 og 30 at iagttagte.
§ Den tøngetige Resolution, hvorved Unlegget tilfædes ivær-
sat, hvor det tillige være bestient, hvorvidt der fra saadan Bandsætt-
ning maa indtages stadtig lobende Spring, saalsoen hvorvidt Bandet
maa benyttes til indkurstift eller tekniss Brug.

Ejonsaavidt Tilstætten meddeltes Private, hvor det tillige være
betinget, at Bandsættningens Ejere ogsaa tilfieder Andre Deltagelse

i Bandsættningen, saavidt Bandsættningens Ydelsæerne tillader,
mud en billig Afsigt. § 38. Og Ladefieder hvor der altid for-
høldes Kommunens Ret til at indtose de private Bandsættninger,
dog jaar, at Ejernes egen Bandforhåning til Hæfting ikke under
nogen Domstolighed maa fratas ham.

§ 38. Naar nogen Ejer eller Bruger mangler Band til
sin Band's bedre Ørflytning, og saaledes uden Ejende
for Indenlands Ejendom eller Brug, og uden at Overhæmmelse
eller Ekebrud paa omliggende Ejender dermed kan besviges, skal
det være ham tilfædt at lede Bandet til sin Ejendom og i denne
Ørflytning at opnemme samme saalsoen at lagge Groter eller Rens-
terne i §§ 32—34.

Ejer det lig, at Bandsættet Ejer i Grenzribben saar Belov for
betaale, har han Met til at tage samme tilbøge mod at betale Erfat-
ning for de til Ledningens behæftede Damme eller Groter, forha-
vidt disse Ejonne's at være ham til Hæfte. Dog er den, der har

anlagt Ledningens, berettiget til mod Erfatning af freve Unlegget
blicholdt, forsaavidt det ved Ejon hændes, at dette er af over-
værende Ørflytning for hans Ejendom, og Bandsættet Ejer ikke beredes
Retten til at benytte samme til Hæfting efter til sin Bandsættet
Ørflytning.

Under samme Betingelser er Ejer ejer Bruger af Band
berettiget til mod Erfatning at freve tilgang til Undtag af Band-
ledning til Bandsættet Ørflytning, sed om tilgivelse af Bandet maaette
være til Ejede for sammes Ejer, naar denne Ejede ejonne's at
være ringe i Forhold til Undtaget Hæfte for Ejendom.

Gentz Kapitel.

Om den almindelige Ejersel i Basdragene.

§ 39. Private eller Kommuner tilhørende Ejere og andre
i et Basdrag løbligt bestaaende Ejendom, der ere til Ejender for den
almindelige Ejersel, samme freves omhyggede eller forandrede saa-
ledes, at Ejerselen kan forega ejennem ejer forbi samme, naar
det ved Ejon godtgjøres, at det kan ske inden overvejende Utempe
eller uacærlig Ejersel af Undtagets Brugshærd. Undtagets
Ejor tilkommmer Erfatning efter Ejon for Omstillingerne ved
Foranbringnen og den fremtidige Bedligehedsels muligt foregåde
Sløfshærd, men er pligtigt til uden Erfatning at tale, at Ejere
kan foregaar, og at tagtage de Vorsigtighedsregler, som for dens
Ejysk påstyrves.

§ 40. Ejonen kan i Basdrag, hvor almindelig Ejersel fin-
der Ejed, forhylde Kommunerlodning enten gansje eller tilbøl, hvor
denne udstetter Ejerselen's Ejfersel for Ejere. Saadant Forhåb er
dog ikke til Ejender for, at Ejunner, under Sagtagelse af de for
Basdraget gielende reglementariske Forhåbter, kan foregjennem
Bevergkraft og flyres af tilfærfægtigt Mandfæl.

§ 41. Grundet Ejede som for den Ejede, der ved samme direkte og
med Ejerselen i et Basdrag forstørret ejer web tilfærfægtig Uagtson-
hed bevirket Ejede den tilhørende Grund ejer Louig opfort og
middelesfor tilføjos den tilhørende Grund ejer Louig opfort og
forhærlig vedligeholdt Broer, Ejergårde, industrielle Undtag eller
andre Bandsættninger m. v., saalsoen ved Ejebiers Minstd, Ejersel
eller Dølgeslag fra Dampskibe eller deslige.

§ 42. Ejunner og andet, der findes funnet i Basdrag,
hvor almindelig Ejersel findes Ejed, til Ejender eller Utempe for
denne, og hvis Ejor ikke ejendes, ejer som ejfle af Ejeren optages
inden en ham af Lenstænden (ejer i Ejerselhæderne af Østflintfjorden)
foretagt passende Ørft, kun af denne overlaedes Undtag til Ørfttagelse.
§ Basdrag, hvor Ejersel af Ejendom er under Ejed, tilkommmer det
Gjeldningsbestyrrelsen at drage Omstilling for det sunne Ejimmers
Ørfttagelse. Ejvis denne ejfe efter Ørfttagning beørger Ørfttagelsen

udført paa forhårlig Maade og med tilbørlig Hurtighed, er Læsningerne (Bolitinefserne) berettiget til at overlade Optogelsen til Mandre. Forhåndt det optagne Lænner er forsynet med ejendt Rørte, har Eieren Ret til at frøve det udeleveret mod Betaling af en påskefeindel af samtlige med Optagningsarbejdet forhindre Domstofninger.

Sjette Kapitel.

Om Flodning af Lænner og Bed samt om Lænse-Klæg.
§ 43. Enhver er berettiget til at benytte de Basdrag, som af Naturen dertil ere brugbare til Fremflodning af Tørwirke. Denne Ret er også indbefattet i Hæng til, naar det fornødiges, at Lande med Gaaderne og hestefte dække i Land, indberdig at anbringe Ledningsarme for Lænneret, naar de indrettes haalede, at anden Farvel ikke derved hindres, saavel som at færdes paa Strandbredden for Flodningens Skyld, men derimod ikke udgang til at tage Bed over Grunden eller til paa anden Maade at benytte denne til stødige Hæng uden under Sagtagelse af Reglerne i §§ 25 ff., og § 49.

§ 44. For de i foregaende Paragraaf omhandlede Benyttes til Lænner Grundene ingen Betaling, hvor faadan ikke følge farlige Retsforholde har været erlagt. Derimod kan han frøve Gertning for den ved nævnte Benytteser og Flodningens forvoldte Gæde overensstemmende med § 41. For denne Gertning ere alle, for hvil Regning Tørwirke paa den Sid flodes forbi Grunden, En for alle og alle for En, anbartsige, medmindre Nogen kan godtgøre, at hans Zirke en fremkommet paa faadan Maade, at det ei har funnet melbørs til Gæden.

Gæde, som ved det i Basdraget staaende Lænners Utmeld maatte tilføies Grunden eller inde i Bondelæn staende Gjæder, er ikke Gjæstans for Gertning, medmindre den er henvist ved tilregnelig Uagtomheds.

§ 45. Igtes Flodning paabegyndt i Basdrag, hvor faadan ikke hidtil har fundet Sted, og hvor anden Farvel foregaar over en Hæng findes, hvor faadant herimod forud amtsvisig for Dvervrigeden, som forvalter Yannidelien paa hensigtsmæssig Maade beriedtjort. Undladelse af den forefremme Yannidelise medfører, at de, for hvil Regning Flodningens foregaar, hvide ubetiget påskefejte til at orslatte enhver ved Flodningen beridet Gæde.

§ 46. § Basdraag, hvor Ziff gaar, skal Flodningens foretages paa faadan Manden, at den faavnt mulfigt ikke hindrer Gjæsterne i Gang eller Gjæstefasternes Drug. De Gjordelsgæster, som i faadan henvigt skulle tagtages, tunne af enhver af Baarterne forlanges faste of Røngen eller den, han dertil henvindiger. Gjæsterne i Gang eller Gjæstefasternes Drug. De Gjordelsgæster, som i Flodningens maatte medføre for Gjæsteret.

§ 47. De i § 39 indholdte Bestemmelser skulle ogsaa efter gennragen fra de Flodende kunne bringes i givendelse med Hænhen til Ørter og andre Hænle i Basdraget, der ere til Hindrer for den alminelige Flodning.

§ 48. Dertil Grundene i Basdrag at benytte Bandet til indfrittel Klinleg, Zifset er paa anden Maade, der gjor dette til Almenheds Flodning i Basdraget være noget til Hindrer herfor, naar han paa sin Bestyring tilvejbringet og vedligeholder en anden tilfredsstillende Gjennemgang efter Forsigtig for Ørfjet. § Zifsette af Zovit kan enhver af Baarterne forlange Gyorgsmælt om, hvoredes Gjennemgangen skal være indrettet, undergivet af gjorste af Røgen eller den, han dertil henvindiger. Raat Eieren har befugt de paa denne Maade gyne Forfritter, ere de Flodende påskefejte til at finde sig i den foregående Besværlighed for Flodningens uden derfor at kunne forde Erfattning.

§ 49. De, for hvil Regning Flodning i et Basdrag foregaaar, ere berettigede til at anlægge Lænner, Færtighedsar, Lænnerender og andre for Flodningens formodne Sundretninger. Enhver Grundet er pligtig til, naar Ungegets Nødvendighed eller Nytte for Lænneren er godtgjort, saavel at offaa den formodne Ørde som at finde sig i den Gæde efter Sundfrenning, Ungeget eller dets Benyttese maatte medføre for hans Ejendom eller Ejendomshæfsheder, mod Godtgjørelse eller Udgift, der i Mangel af mindelig Dvervenstof bestemmes ved Ejon. Gyorgsmælet om Ungegets Sundretning og Dinfangen af de Unfælcher og Sundfrenninger, der skulle vadege Grundene, afgøres ligesåledes ved Ejon.

De Flodende ere berettigede til at hørtage en af dem anført Lænse eller anden Sundretning, som ikke længere findes at være af Nutte for Flodningens. Den offaaede Grund falder i dette tilfælde uben Bedrag tilføge. Hvor Bedraget har været bestemt til en aarlig Udgift, opholder denne fra Hængingen af det Year, hvor Grunden er tilbageleveret i ryddigjort Stand.

§ 50. § Basdrag, hvor der for Lænner findes Lænser eller andre for Flodningens Ethyd anbragte Sundretninger, som tilhører vedkommende Grundet, skulle de Flodende være berettigede til at forde sig samme overdragte til Ejendom mod Betaling efter Ejon, hvorved bliver at tage Hænhen til den Sundtegt, de hidtil have afgivet for Eieren.

§ 51. § Basdrag, hvor Ztere Hæde, uden at Gjæstefladning finder Sted, somme Bestemmelserne i §§ 47, 49 og 50 ikke til givendelle.

§ 52. Dernemgangsæg til Bandets Øpfamling for Flodningens Ethyd ere underlige Reglerne i Kap. 3. § 53. De, for hvil Regning Flodning i et Basdrag finder

Sæb, ere heretigede til, naar Slerheden af dem er enig, at vedtage, at Flodningen skal foregaa fælles og under frelles Befyrefle, saadvel som oftaa til at fastlætte de Reger, hvorefter Flodningen skal foretages. Goranbring i denne Bestemmelser fan funninde Fred, naar den vedtages af Slerheden of sammeige, for højs Regning Flodning i Bædræget foregaard. Forrat Beslutning om Frellesflodning. Sandforelle eller Goranbring i de angaaende Flodningens vedtagede Reger skal være ghlydig, maa gferheden mindst representere en Tredjedel af det i Basdraget i det forhøgne Far flodde Elvantum Lønner.

Modt, hvori Beslutning om Frellesflodning agtes fattet, hvoraf bestemt formis, hvem der

§ 54. Øvør Fslödning i de forstjellige Dels af Øssdrag foregar for forstjellige Personers Regning, og disse ifle funne enes om at lade den udfore under fælles Befyrelse, fan der yaa famme Maade dannede Foreninger for de eneste Dels af Øssdrag get. Dog maa ingen eneflt Forrening fatte Beslutninger, hvorud Fslödningen i de øvrige Dels af Øssdraget utviflrig hindres, i hvilken Hensende de Beftennelser, som Fslödningshedsfryden i Øssdraget vedværtigget afsliver, her iagttages i Øssdragene. Døpaa i disse tilfælde Øvør Fslödningshedsfryderne i de forstjellige Dels af Øssdrag, afgjores Sagen af Røngen efter den, han derifl hemmændiger.

§ 55. Øver Fællesfördring i et Basdrag under Sted, kan Singen, der vil underkaste sig de for samme gielende Forpligtedser, udskriftes fra Deltagelse i den paa lige Villfar med de øvrige i Gføddningten Sætersførde.

§ 56. Det skal heller ikke være nogen forment selv at finde

tilt. Skrædder glemmer næsten alt vedhæftigt, naar dette her, men at glemme
flodningens dermed utilstørtig hundres eller tusindstreg, og han for-
henvæltes af de til flodningens betegnelse forstørre glemme. Særlig
eller autogte sindretninger erlagter en glemme, som i tilfældet af
en svigt bestemmes ved ejeren. De, der fastsædes selv fraude sit for-
vitre, skalne iagttage de bestemmelser, som af flodningens betegnelse
gjæle givne angaaende den Ejd og den Maade, man holdtne i overfor
flippet i og optages af Basstryget. Dvertredels heraf straf-
ses med Bøder, hvortilhørende herat er erkættet den derved
bevirkede Stadie. Bøderne indtales poststrøms og finnes ved For-
størrelsenes lave bestemmes at stulle tilfælde demnes Kasse; i Mangl
af sådanne Bestemmelser tilfælde de Kommunefæsten paa det Gred,
hvori forfærselen er begaet. Deslige Dvertredels penaltics ifte af
det Offentlige, medmindre det attræas af Mogen, som derved er
formuermet.

§ 57. Øier af industrielt brug til foretakelse af Eftordrøb-
hutter, der tidligere har modtaget brevbevis ovenfor givlagget, fan-
der Samlingsfædet ved Detteforsens overenskommelse fritsættes nedre-

for Bruget, freve den ham dermed paaførte foregående Udgift erstatnet.
§ 58. Tævirske, hvis Beskræftning medfører uforholdsmaessig Gavnstelighed eller Fare ved Fremstødningen i Basdraget, kan ved Beskrivens Beslutning udelettes fra Fællesflodning.

§ 59. Person nogt Medlem af en Flodsingsforening eller nogen Anden, der er underfaastet de af samme vedtagne Regler eller fastsatte Præsiger, eller nogen Hæreditshøfre i Særræd, hvorfra Tævirske flodes i Basdraget, forsanger det, stilles faavel de oprindelige Regler som de senere med Henbyn til Flodsninger fattede Beslutninger undergives kontelig Approbation, efterat de formid have været forelagte Hæreditshøfreerne i de Hæreder, fra hvilke Tævirske flodes i Basdraget til Forskrivning

Tvijt om det forholds, efter hvilket Trevirke af forstjellig Størrelse og Beträffenhed skal bidrage til de med Flodningen og dens Sandbreninger forbundne Ømfostringer, afgjøres ved Ejfion, op taget, naar Bæsdragtgaard gennem flere Suntreditioner, ved den af disse, som Røngen bestemmer.

Ghende Capitel.

Umindelige Bestemmelser.
§ 60. Sø de Bædrag, hvor det maatte finde bestemmelser,
figt, hvor der føges ifanddragt Bedrifter angaaende Bæddragets
Bemiddelse i de offentlige Retninger, under Denhavn til, at de for-

fflæsse Benyttelser funne finde Etet fraaeldt muligt uhindrede ved
Giden af hinanden og uden hinanden fortrængsel, og til faa siden
Ulempa for Grundbeieren som muligt. Ved disse Bedtegter kan dog
isse paalægges nogen Grundeier større Striberfænninger, end Songiv-
nings Regler medføre. Udkast til saadanne Bedtegter bliver,
efter at vedkommende Grundiere og de i Farfel, Flødning og Fi-
sfer i m. B. Interesserede have haft Utsledning til at udtaale f.ig.
at forelægge Limstformandsrådet eller i Bherne Kommuneghøjsretten,
hvorafter Udkastet bliver at undergive Kongelig Stadsretfælse. Ved-
taegten har indeholde de forordne Bestemmelser om Forholdet mel-
lem Sommerfjordningen og anden Farfel i eller Benyttele af Bas-
braget, hvorvidt det floede Drevene skal være afskaret, hvorvidt
Flødningerne skal være indføreret til visse Tider, om Glædernes
Bestaffenhed og Brennsorrel, om Dampfisernes Fart og Brandenemate-
rial, om Bandets Dødcemning, Eslipning og dets Benyttele i Sun-
buftiens Ejendomme, om Øpfansling af Øffald fra Bedriften m. B.
Mangaaende Ejsteriets Udvæsse kan der ved disse Bedtegter ikke fo-
reskrives Regler udenfor, hvad de derom førstilt givne Zone indeholde.
Øvertæbelse af de saaledes givne Bedtegter træffes med
Bøder og paaatales politretssv.

forordne, for at færfelen med ejeren med både saavel som den i Basdraget fiedfjindende Sommerfodning kan foregaa til faa lidt hindrer for hinanden som muligt, og med den tilhørende forsigtighed af hensyn til Broer og andre Utlæg. Overredelse af disse bestemmelser straffes med Bøder og paatales politretævnis.

§ 62. Ejensmænd til at afgive Ejren efter denne Lov vediges, forsvaret ikke Sagrettæsloven af 28de August 1854 § 23 sommer til Undredelse, inden det i samme Lov § 18 omhandlede Utlæg; dog er dogden ikke bunden til Thinglaget, ligesom der smidt er til vind for, at der for et eller flere Thinglag ifand bringes hærfrit Utlæg af Ejensmænd for Basdraget, om hærfrit Ejensmænd for disse Vorretninger stædigt opnemmer de samme Mænd, saafremt de bestimt ingen Sundfugle gjøre. Bestemmelser om hærdant hærfrit Utlæg afgives af de Mindigheder, som ifølge den nævnte Lov § 5 harde at ifandbringe Mandat over Sagretestemmel, og funne deri også optagtes Mænd, der ikke ere anførte i Mandatstet eller befinde de i Lov af 28de August 1854 § 1 bekræftede Egenfæller, naar de anføres særlig stiftede og dertil ere tillige.

§ 63. Ejren efter § 7 findes Kunntum, § 9, §§ 32—35, § 38, samt § 64 afgives paa Landet under Lensmandens Bestyrrelse af 2 af ham tilhørende Ejensmænd. Varrel gives saaledes, som om Varrel til Vorligehedsformissionerne er bestemt. Forsigtig mægling mellem Partierne antaffes, forsaabt de ere nødvendende af Ejensformissionens Bestyrer, hvorimod anden Forsigtig mægling bortfalder. Overførsjon kan inden 4 Uger efter det forstje Ejrens Utladelse forlanges af enhver af Partierne og afgives af Dommeren med 4 Mænd. For at hæfte nogen saadan Forretning tilfømmer der Lensmanden 4 Kroner foruden Ejendom- og Dietegodtsøjorelse. For Bestyrrelserne betales 67 Dre for Køfet, men for bestreftning Sætet. Vorretningerne hæfrives paa uformlet Papir. Overførsjon betales af den af Partierne, som det gaar imod; hvem dette er, afgjores af Vorligehedsformissionendenc.

Eftal Ejren efter nogen af de i denne Baragrafs Begyndelse nævnte Bestyrrelser optrages i Ejendom, hæftes Ejennet af Raadet, som for Vorretningens Utladelse opbevarer 4 Kroner og for Udstriften Løshæftent Betaling.

§ 64. Enhver Grundejer er pligtig til at taale, at de Sæderinger, Øpmælinger eller andre Forarbeider og Underførelser, der ere formodne til Utladelsen af Planer for væsentte Virkeder i Basdragene, indøres paa hans Grund mod Forretning for ved forvaldt Stade. Dog er Grundeieren Forpligtede her til hæfting af, at den, der vil foretage vedkommende Forarbeider, paa forhånd erhverver Bemindigelse dertil fra Lensmanden eller i Stroffidderne fra Højtiden og, om denne finder det fornødent, stiller Gitterfest for Staden. Lensmandens (Bogfogdens) Bestyrelse herom skal paa forlængende foretjæns Grundetien.

§ 65. § Utladelseshed bor fordelig Utladelse til Basdraget forfargjørelse, Gørs Utlapning, Samal- og Dæmningssætag, Bandsledninger, m. v., hvor ikke alle deri Unterfæerde ere enige, ikke medhæles, mebmindre de Sondele, Unslægget Ejennet at bille med føre, i betydlig Grad overlige Erfatningsselskabet for den dermed bevirke Stade. Herved kommer det ikke i Betragning, om nogen af de Stadelidende gior Utladelse paa Erfatning.

§ 66. Hvor det til Utløpsten af den af Røgen approberede Plan til Basdragets Farværgjørelse, Gørs Utlapning, Bandsledninger m. v. (Kap. 3 og 4) bliver nødvendigt at slofe Loblig hæftaende industrielle Utlæg, Denninger, Bandsledninger, Fjerner, eller andre Bygninger i Basdraget, skal ved Erfatningens Utlægelse det affaade Utlægs Tørtværbi forøges med 10 Procent. Dette gjelder dog ikke om Utlæg, der ere påbegyndte, efter at Utløpningen om fordelig Utladelse er indgivet.

Hvis det nødvendigt, at Unslægget hæftes eller i væsentlig grad forandres, er Eieren herretiget til at fravæ det helle Utlæg indeligt mod Erfatning med 10 Procent Utlæg, saaledes som ovenfor fort.

§ 67. Hvor Erfatning for Utladelse eller Bestyrelse af Grund ifølge denne Lov bliver at fastlætte til en Gum engang for alle, og Grunden bruges af ingen anden end Eieren, tilfælder Erfatningen Grundens Eier; men denne er forpligtet til at gøre Brugerne løslige Henter af Beløbet for hans Brugstid. Bestemmelserne om hærfrit Ejensmænd i samme Lov § 1 er anvendelige. Ligefedes finde Forfritterne i samme Lov § 2—4, forståsdi dertil er Utlædning, Undredelse med Hensyn til Ejren, som omhandler i § 7, andet Kunntum, § 12, trede for sin Brugstid.

§ 68. For de Grundafslæsser m. v., der forlanges i Hens hold til denne Lov § 14, 15, 16, 19, 25, 26, 28, 36, 49 og 50, ere Bestyrrelserne i Søben om Reitergangssmæden i Gager angaaende tvoende tungen Utladelse af Grund af 10de Mai 1860 §§ 1—4 anvendelige. Ligefedes finde Forfritterne i samme Lov § 2—4, forståsdi dertil er Utlædning, Undredelse med Hensyn til Ejren, som omhandler i § 7, andet Kunntum, § 15, § 17 og § 31.

§ 69. Hvar fordelig Utladelse til Basdragets Farværgjørelse, Gørs Utlapning, Samals, Denninger eller Bandsledningers Utlæg m. v. er medhælt, og det anordnede Ejren ikke er tilstænt inden 1 Jar fra Beslutningsens Utløp, kan Forretningen dertil ikke fastlægges, forinden ej Utladelse er erhvervet. Ligefedes bortfalder Utlæggen til Gyppropriation, naar Utlæggen ikke er forlangt inden 1 Jar, efter at endeligt Ejren er afholdt. Gyppropriation kan da først iværstilles efter mit Ejren i Hens hold til ny fordelig Utladelse.

§ 70. Hvor nogen vil fravæ Erfatning for Stade ved Utlæg, der ikke er hæftet i Basdraget, der ikke ved tidligere Erfatningssættjen var forudset, maa Fordringen være nægtet inden 10 Jar.

etter Unlæggets Selskabspræs. Gfæde, som efter den 2døis maaatte vise sig, er ikke Gjenstand for Erfatning. Vor betmelig paatalt Erstatningsstraf, som ved Hinglæft Erfatning er fastsætzt, havens Fønser i den Gjendom, til hvis Møtte Foretakendet er overført, forhåbent fangelig. Tilladelse til sammes Udførelse ei har været fornøden (§ 29).

§ 71. Hvor Basdragts Sachargjørerfe, Socieß Udtapping, Rands- og Dæmningssælæg, Vandledning m. v. er udført for private Regning, skulde de deraf flydende Rettigheder og Forpligtelser altsid følge den Gjendom, for hvis Rechte Unlægget er freet. Hvor flere Gjere i Gjældestab have udført laddant Utlæg, danne de en Forening, hvori Stemmeret tilkommer hver Deltager i det Storhold, hvori han har bidraget til Unlægget og anhører for dets Forpligtelser. Er intet Storhold vedtaget, hove alle Deltagere lige Stemmeret og lige Unløb. Engsmålet mod Foreningens anlægges mod dens Bestyrelse; er ingen Bestyrelse anordnet, fan erhver af Dels tagerne sagliges paa samtliges Begne.

§ 72. Drenninger, Vandledninger og andre Minfæg i Basdrag, ved hvis Delvægelse Fare for Miljøet eller Stade for anden Mand kan forvoldes, bør være af forsvarlig Styre og af Gjeren til enhver 2døis holdes forhårlig vedlige; Stade, som ved hans Forplommelse heraf bevirtes, er han pligtigt til at erstatte. Hvil Gjeren opgive Unlægget, har han betmelig herom at underrette vedkommende Maade og er forpligtet til, inden hans Unløb for samme opholder, enten at bringe Vandets 2døs tilbage i den samme tilstand som for Unlægget, eller paa anden betryggende Maade at førge for, at Unlæggets Elofning ikke medfører føreset Fare eller Gfæde for Domgivelserne.

Sovrigt bevirter den Domstolen, at Unlægget ogaa har medført Rechte for andre end Gjeren, isse i og for sig nogen mindring imod, at han efter eget Gottbefindende nedlægger samme.

§ 73. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste år.

Chr. V Borgerf. Lov 5—11—5, 7, 8, 9 og 10.

Borgersting om Vandet af 17de Oktober 1794.

Lov om Vandets Ledning af 28de Juni 1824.

Lov om Kanalansæg m. v. af 31te Mai 1848.

Lov om Bortstaffelse af Sagflis af 12te August 1848,

26de August 1854 og 24de Mars 1860.

Lov om Globning og Fodrensningsmønsteret af 26de August 1854.

Lov om Vandet af Vandledninger af 28de August 1851,

18de Mai 1860 og 3de Juni 1874.

Endnuvære læstes alle øvrige mod denne Lov stridende Bestemmelser ud af Kraft.

§ 74. Den Retten til Ejfærti gisæde de førstift givne Bestemmelser.

Denne Lov til de Dels af Basdrag, som henfore til nogen af Rigets Gjæne, hvilke at forholde efter de derom fierlig givne Love.

§ 75. Medd. Hæftlyt til hvemfe Underhæftet Ret til at benytte de norv. Basdrag hiner Stemmemøn i Sov af 25de Dicember 1815 fremdeles gisænde.

§ 76. § Basdrag, der denne Grenicle mod Nauorige, er denne Lov ikke gisænde. Dog skal Røgen være henvistet til for Morges Bedkommende at tilvege de af Løvens Bestemmelser, som dertil findes egnede, Gyldighed sammeledes. Hvi have Vi antrægt og betrefset, sigejom Vi herved antage og betrefte denne Beslutning som Sov under Vor Haand og Rigets Egg.

Givet paa Stodholms Slot den 1fe Juli 1887.

Doktor.

(L. S.)

D. Richter.

Sejman.

Øbertrædes be med Hjemmel af foranstaende Bestemmelser
givne Regler, finder Forfatterne i § 24 tilspændende Indendøse.
§ 37, Ifte Læb af samme Lov skal lyde facitæs.
Det Undtagende om og Meddeløse af saadan Tilladelse eller
Bestemmelser hvilke Forfatterne i §§ 29 og 30 at tagtage.
Dhi have vi antaget og betrefset, ligefom vi herved antage
og betraffe denne Beslutning som løb under Bor Quand og Rie-
gets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Om Forandringer i Lov om Gasdragernes Benyttese

af 1ste Juli 1887.

Vi Oscar, af Guds Raade Rønge til Norge og Sverige,
de Gathers og Genders,
Gjøre vitterligt: At Ds er blevet forelagt det nu for-
samlede ordentlige Stortings Beslutning af 3de Juli dette Åar,

faalhændende:

§ 36 i Lov om Gasdragernes Benyttese m. B. af 1ste Juli
1887 skal herefter have saadan Lydelse:
Naaat Gienkom i Ds eller paa Land tiltrænger Ledning af
Band til Gasbring, og Røngen har meddelt Kommunens Betyrelse
eller den eller de enkelte Giere, som maatte ville ansege saadan
Bartledning, Tilladelse til Forstagens Udførelse, skal enhver
være forpligtet til mod Erfraeting efter Ejon saavel at affaa det
formode Band, forsaabidt han ikke derved selv herøves forødet
Band til Gasbring, samt Grund, behøgget eller ubehøgget, til de
formode Sandretninger til Vandets Samling eller Sedning, som at
taale de Gienomskylder og finde sig i den Eslade eller Sandstræn-
ning, som Forstagenet maatte medføre for hans Gienkom eller
Gienomskyligheder.

Det samme gjælder, hvor Bartledning tiltrænges for Stern-
hancer, saavel som paa Gredet, hvor en større Mængde Mennemer
famles, sasom Gjælver, Marielæs, Gjærcerplads o. dr.
Signende Forpligtelse til mod Erfraeting efter Ejon at af-
taa Grund Jaenkom at træde Sandretninger i Gienombretten
Udøelle skal endindere, i Ziemed at stire Bandet mod Forurenning,
pachole enhver i den Udførelse, som af Røngen, efterat Erfrae-
ring fra Stedets Gumbedsforening er indhentet, nærmere be-
stemmes. Udøeles til Viennedets Domstole forsigte Foranfallinge
ger, hvilke disse saaoldt muligt samtidig at faaftætte. Et dette ikke
fleet, eller opfør der jener Spørgsmål om Forandringer efter
yderligere Foranstaltninger, forholde efter Reglerne i § 20.

Oscar.
(L. S.)

Grundt Montæfeldt.

Lehmann.